

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 12.02.2016 r.
KIGEiT/89/02/2016

Sz. P. Anna Streżyńska
Minister
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

CELE I POSTULATY KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZEJ ELEKTRONIKI I TELEKOMUNIKACJI

Poniżej Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji przedstawia aktualne wyzwania stojące przed podmiotami funkcjonującymi na rynku telekomunikacyjnym: przed poszczególnymi przedsiębiorcami, przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz przede wszystkim przed Ministerstwem Cyfryzacji oraz władzą ustawodawczą.

I. Likwidacja barier inwestycyjnych przez nowelizację Ustawy Szerokopasmowej

Uchwalenie Ustawy Szerokopasmowej w 2010 roku z pewnością było dobrym krokiem w kierunku ułatwienia inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. Upływ lat pokazał, że nowe regulacje nie były jednak wystarczające.

Konieczna jest zatem nowelizacja przepisów dotyczących prowadzenia inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. Konieczność nowelizacji wynika również z wejścia w życie Dyrektywy 61/2014. Prowadząc prace nad nowelizacją, warto oprzeć się na ustaleniach i opracowaniach przygotowanych w ramach *Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych*.

Zapewnienie szerokiego dostępu do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych wymaga zrationalizowania wymagań dotyczących poziomów emisji pól elektromagnetycznych zgodnie ze standardami obowiązującymi w większości krajów UE [PEM].

II. Dyrektywa kosztowa

2a) Dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej

W tym zakresie dziękujemy za konsultacje projektu nowelizacji Ustawy Szerokopasmowej.

Pragniemy podkreślić, że dotychczasowe postanowienia Ustawy Szerokopasmowej są niewystarczającym wsparciem dla prowadzenia inwestycji telekomunikacyjnych. Niezbędne są takie zmiany przepisów prawa aby nowe przepisy rozwiązywały problemy pojawiające się podczas współpracy międzyoperatorskiej w zakresie dostępu do infrastruktury.

2b) Domy nowo budowane i jednorodzinne (etykieta/certyfikat)

W najbliższym czasie do polskiego systemu prawnego zostanie implementowana Dyrektywa 61/2014 w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej. W art. 8 ust. 3 Dyrektywy przewidziano możliwość wprowadzenia *certyfikatu / etykiety* „gotowy na szybki Internet” wobec budynków wyposażonych w infrastrukturę telekomunikacyjną umożliwiającą świadczenie nowoczesnych usług telekomunikacyjnych.

Propozycja wprowadzenia etykiety ma na celu promowanie wyposażania budynków w infrastrukturę telekomunikacyjną, co należy ocenić zdecydowanie pozytywnie. Nie można również pominąć marketingowego aspektu *etykiet*. Zwracamy także uwagę, że podobne rozwiązanie funkcjonuje już na rynku energetycznym [„Świadectwo charakterystyki energetycznej budynku”]. Certyfikat taki będzie miał znaczną wartość dla osób zamierzających nabyć nieruchomość, w szczególności do celów mieszkaniowych. Posiadanie certyfikatu będzie promować inwestycje w nowoczesną infrastrukturę telekomunikacyjną wśród mieszkańców RP.

III. Opłata za zajęcie pasa drogowego

Jednym z najistotniejszych problemów związanych z inwestycjami w liniową infrastrukturę telekomunikacyjną są opłaty za zajęcie pasa drogowego.

Należy ustalić maksymalny poziom opłat za zajęcie pasa drogowego oraz rocznych opłat za umieszczenie urządzeń telekomunikacyjnych w pasie drogowym na poziomie, który nie będzie znaczącą barierą w planowaniu inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną.

IV. Jednolity Rynek Cyfrowy

Uczestnicy polskiego rynku telekomunikacyjnego, w tym organizacje zrzeszające przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz MC, powinni aktywnie uczestniczyć w pracach KE dotyczących m.in. reformy ram regulacyjnych telekomunikacji, regulacji zasad funkcjonowania platform internetowych, przeglądu dyrektywy o prywatności elektronicznej oraz przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, przedstawiając na forum europejskim specyfikę szeroko pojętego polskiego rynku telekomunikacyjnego.

V. Realizacja celów Agendy Cyfrowej (30 Mb/s i 100 Mb/s)

Izba stoi na stanowisku, że Polska nie powinna rezygnować z celów postanowionych przez Europejską Agendę Cyfrową 2020 w zakresie zapewnienia dostępu do Internetu o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s dla wszystkich obywateli oraz 100 Mb/s dla połowy gospodarstw domowych.

VI. Narodowy Plan Szerokopasmowy oraz Program Operacyjny Polska Cyfrowa

Naszym zdaniem należy rozważyć aktualizację Narodowego Planu Szerokopasmowego oraz Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa z uwzględnieniem najnowszych zmian na rynku telekomunikacyjnym. W szczególności należy prowadzić regularny przegląd postępu prac nad jego realizacją oraz analizę powiązania podejmowanych działań z efektami rynkowymi i ekonomicznymi.

VII. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii

Zdaniem Izby, egzekwowanie Rozporządzenia, w szczególności w zakresie neutralności sieci, nie powinno mieć wpływu na przychody infrastrukturalnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, gdyż w średniej i dłuższej perspektywie czasowej groziłoby to brakiem środków na inwestycje i modernizację sieci.

Należy również zwrócić uwagę na zasady świadczenia usług mobilnych w sytuacji likwidacji opłat za roaming.

VIII. Finansowanie obowiązków Państwa przez środowisko przedsiębiorców telekomunikacyjnych

W dobie kryzysu ekonomicznego oraz spadających przychodów sektora telekomunikacyjnego, niezwykle istotne jest obniżanie kosztów funkcjonowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Niestety, oprócz pobierania opłaty telekomunikacyjnej, ustawodawca nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych kolejne kosztowne obowiązki, ułatwiające organom Państwa wykonywanie obowiązków. Wśród nich należy wymienić: obowiązek zapewnienia retencji danych, obowiązek zapewnienia udogodnień na rzecz osób niepełnosprawnych lub projekty zobowiązania przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zapewnienia możliwości blokowania niepożądanych treści przez użytkowników końcowych [np. do pornografii]. Podkreślić należy, że wypełnianie przez operatorów obowiązków Państwa, faktycznie finansowane jest z opłat pobieranych od użytkowników końcowych, co przekłada się na mniejszą dostępność usług telekomunikacyjnych w Polsce.

Wszystkie wyżej wymienione działania jako służące interesowi publicznemu powinny być finansowane przez Państwo. Jako przykład można wskazać odpłatność udostępniania danych telekomunikacyjnych na rzecz organów Państwa [w tym organów ścigania], jak ma to miejsce w Niemczech lub w Wielkiej Brytanii.

IX. Funkcjonowanie podmiotów OTT a finansowanie inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną

W obecnie funkcjonującym modelu świadczenia usług telekomunikacyjnych to na „infrastrukturalnych” przedsiębiorcach telekomunikacyjnych leży ciężar budowania, konserwacji i usuwania awarii całej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Jednakże w szybko zmieniającej się rzeczywistości funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego, coraz większy udział w zyskach z funkcjonowania [istnienia] infrastruktury telekomunikacyjnej czerpią podmioty świadczące usługi w Internecie, z wykorzystaniem infrastruktury należącej do „infrastrukturalnych” przedsiębiorców telekomunikacyjnych, czyli dostawcy usług OTT [over-the-top]. Już w perspektywie średnioterminowej można zakładać, że to właśnie dostawcy usług OTT będą głównymi beneficjentami istnienia nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych, pomimo że w żaden sposób nie przyczyniają się do ich budowy. Sytuacja taka w średniej i dłuższej perspektywie czasowej zatrzyma rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w Europie i w Polsce.

Działania ustawodawcze, zarówno na poziomie krajowym, jak i europejskim, powinny zmierzać do modyfikacji opisanego wyżej modelu przez zobowiązanie wszystkich podmiotów czerpiących korzyści z funkcjonowania, rozbudowy i modernizacji infrastruktury telekomunikacyjnej do jej finansowania.

X. Nadużycia telekomunikacyjne

Od wielu lat na rynku telekomunikacyjnym występuje zjawisko nadużyć telekomunikacyjnych. Pomimo wielu prób regulacji tego zjawiska, nieuczciwi operatorzy wciąż funkcjonują na rynku.

Zdaniem KIGEiT, niezbędne jest przygotowanie kompleksowych rozwiązań w zakresie zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych, w tym współdziałanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych z MC oraz z ustawodawcą w celu opracowania przepisów prawa utrudniających oszustwa, a także współdziałanie z Prezesem UKE, aby dostarczać Regulatorowi dowody na nieuczciwych operatorów w celu nałożenia na tych operatorów dotkliwych kar.

XI. Deregulacja rynku telekomunikacyjnego

Od około 2012 roku Regulator prowadzi politykę deregulacji rynku telekomunikacyjnego. Działania w tym zakresie dotyczą przede wszystkim uchylania obowiązków regulacyjnych na stacjonarnym rynku telekomunikacyjnym.

Regulator twierdzi, że deregulacja jest korzystna dla rynku telekomunikacyjnego, jednak naszym zdaniem nie w każdym przypadku musi tak być.

W przyszłości należy nakłonić Regulatora do bardziej aktywnej postawy na rynku telekomunikacyjnym. Bierno obserwowanie wydarzeń nie powinno umacniać pozycji byłego monopolisty lub też wspierać powstawania nowych lokalnych monopolii a w konsekwencji prowadzi do remonopolizacji niektórych rynków telekomunikacyjnych oraz negatywnie wpływa na możliwości, w tym możliwości inwestycyjne, mniejszych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

XII. Zmiany umów oraz inne uprawnienia abonentów w kontekście styku uprawnień UKE oraz UOKiK

KIGEiT zwraca uwagę na trudności interpretacyjne przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz innych przepisów prawa konsumentów, w szczególności ustawy o Prawach konsumenta.

Przede wszystkim należy dążyć do wykreślenia dublujących się przepisów oraz regulujących podobne zagadnienia. Chodzi tu m.in. o sektorowe rozwiązania mając na uwadze specyfikę rynku telekomunikacyjnego.

XIII. Skutki uchylenia decyzji (ex tunc czy ex nunc)

KIGEiT wskazuje, że pewność obrotu jest jednym z podstawowych czynników zapewniających rozwój gospodarczy. Problemem rynku telekomunikacyjnego jest uchylanie decyzji administracyjnych Prezesa UKE przez Sądy. W wyrokach Sądy często wskazują, że uchylenie decyzji Prezesa UKE następuje ze skutkiem ex tunc. W konsekwencji mogą powstać roszczenia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Co więcej, Sądy także zmieniają decyzje Prezesa UKE ze skutkiem ex tunc, co również prowadzi do roszczeń pomiędzy przedsiębiorcami.

Naszym zdaniem należy na poziomie ustawy jednoznacznie rozstrzygnąć, że wyroki sądów w zakresie decyzji regulacyjnych Prezesa UKE mają skutek ex nunc.

XIV. Retencja danych

Jak już wyżej pisaliśmy, KIGEiT zwraca się o wprowadzenie opłat dla właściwych organów za żądania kierowane do przedsiębiorców telekomunikacyjnych związane z udostępnianiem danych telekomunikacyjnych.

W tym miejscu Izba postuluje brak modyfikacji przepisów dotyczących terminów retencji danych. Zauważamy, że każda zmiana prowadzi do modyfikacji systemów informatycznych, co niesie za sobą wysokie koszty.

XV. Zagospodarowanie pasma 470-790 MHz.

KIGEiT zauważa, że w najbliższych latach istotnym zagadnieniem związanym z rozwojem rynku telekomunikacyjnego będzie zagospodarowanie nowych zakresów częstotliwości. Izba zwraca się o podjęcie szerokich konsultacji z podmiotami funkcjonującymi na rynku telekomunikacyjnym w tym zakresie, tak aby przyjęte rozwiązanie regulacyjne odpowiadało zapotrzebowaniu społecznemu i rynkowemu.

Zasoby częstotliwości należą do grupy dóbr publicznych, których administrowanie powierzone jest organom państwowych. Jednocześnie prowadzony przez te organy proces zarządzania częstotliwością wpływa w sposób istotny na rozwój nowoczesnej gospodarki cyfrowej. Dlatego też, zasoby częstotliwości powinny być optymalnie wykorzystywane przy uwzględnieniu identyfikowanych zmian rynkowych, a to oznacza:

- wolne zasoby powinny być jak najszybciej udostępnione. Mając na względzie decyzje podjęte na ostatniej konferencji WRC-15, pasmo 700 MHz powinno być jak najszybciej udostępnione na potrzeby sektora usług komunikacji ruchomej.
- zasoby częstotliwości powinny być udostępniane i wykorzystywane według europejskich standardów, ponieważ zwiększa to użyteczność (wartość) oferowanego pasma.
- zapewnienie pewności prawnej obrotu zasobami częstotliwości.

XVI. Jakość i dostępność informacji publicznej (rejstry, informacja przestrzenna, dane gromadzone przez UKE)

Na funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego ma wpływ równy i szeroki dostęp do informacji zbieranych przez różne organy administracji, w szczególności przez UKE, dotyczących rynku telekomunikacyjnego.

Należy dążyć do zapewnienia dostępu do informacji posiadanych przez UKE, ale również innych organów administracji, możliwie szybko. Informacje powinny być dostępne nie tylko na wniosek [w trybie dostępu do informacji publicznej lub w innym trybie], lecz być niezwłocznie dostępne na stronach internetowych właściwych organów. Powinien także zostać wprowadzony jednolity standard prezentacji informacji, aby ułatwić jej wyszukiwanie i pozyskiwanie. Ponadto należy wdrożyć procedury weryfikacji poprawności tych danych, aby odpowiadały one stanowi faktycznemu i mogły być podstawą podejmowania decyzji gospodarczych. Np. w przypadku danych przesyłanych przez operatorów telekomunikacyjnych do UKE zbyt małą wagę przywiązuje się do weryfikacji spójności i kompletności tych informacji.

XVII. Regulacja roamingu (dalsze akty legislacyjne i wykonawcze) a rynek polski.

Obecnie prowadzone są prace związane z wdrożeniem rozporządzenia TSN regulujące kwestie roamingu międzynarodowego w krajach członkowskich Unii Europejskiej. Wdrożenie tej regulacji nie powinien jednak stwarzać gorszych warunków operatorom działającym na rynku polskim, w stosunku do operatorów działających na innych rynkach europejskich.

Oceniamy, iż wybór formy regulacji tego zagadnienia (tj. rozporządzenia, a nie dyrektywa) w założeniu zakładał, iż efekt tej regulacji pozwoli uzyskać te same warunki działania wszystkim operatorom telekomunikacyjnym działającym na rynku europejskim. Niestety okazuje się, iż przyjęte rozwiązania w rozporządzeniu TSN wymagają uwzględnienia specyfikacji rynku polskiego w aktach legislacyjnych i wykonawczych.

XVIII. Zarządzanie numeracją tj. zmniejszenie zamawianych bloków numeracji dla sieci ruchomej.

Ustawodawca powinien dostrzec zmiany na rynku telekomunikacyjnym, w tym coraz więcej funkcjonujących podmiotów MVNO. Obecnie, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu można przydzielić blok 1000 numerów w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, lecz w przypadku numeracji w sieciach ruchomych, minimalny blok obejmuje aż 100 000 numerów. Jednocześnie z uwagi na proces przenoszenia pojedynczych numerów w sieci stacjonarnej i ruchomej blokowane są znaczne zasoby numeracji operatora, które nie mogą zostać zwrócone od ogólnej puli numeracyjnej w UKE.

Rozwiązaniem tego problemu jest zmiana przepisów umożliwiająca przyznawanie/oddawanie zdecydowanie mniejszych bloków numeracji w sieci stacjonarnej i ruchomej.

Podsumowanie

KIGEiT wyraża podziękowanie za możliwość przedstawienia postulatów w przedmiocie niezbędnych zmian otoczenia prawno – regulacyjnego sektora telekomunikacyjnego w Polsce.

Jednocześnie Izba deklaruje pełną wolę współpracy w zakresie prac legislacyjnych prowadzonych przez Ministerstwo Cyfryzacji oraz innych działań, skierowanych na poprawę możliwości rozwoju sektora telekomunikacyjnego i mediów w Polsce.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

